

לסגור את השגרירויות!

לשלוח את אנשיהם

הביתה! - תובעת הזמרת

המאשימה את מישרד

החוץ במחדלי ההסברה

מזה מיספר חודשים מנסה הזמרת יפה ירקוני להתיר ריע בפני המוסדות ולהזעיק את דעת-הקהל נגד מה שנראה לה מחולל חמור בתחום ההסברה הישראלית בחו"ל. פניויה נתקלו באוזניים אטומות. אמצעי התיקשורת אליהם פנתה לא גילו התלהבות לפרסם את דעותיה. אמילו מיכתבים ששלחה למערכות העיתונים בנושא זה, לא פורסמו. כאמנית ישראלית המרבה בניסיעות והופעות ברחבי העולם מודעת יפה ירקוני לגילויי הבעיה בצורה בלתי אמצעית. הרשימה להלן היא פרי התנסותה האישית.

את הנושא הזה אני נושאת עמי זה שנים. הוא מכרסם בי זאוכל אותי ואינו נותן לי מנוח. אני סבורה שהגיע הזמן לחשוף אותו בפני הציבור ולהזעיק את דעת-הקהל. אולי כתוצאה מכך ישתנה משהו. הבעיה מוכרת וידועה. זוהי הבעיה של התפנית שחלה בדעת-הקהל העולמית נגדנו. יהיו הסיבות והגורמים לכך אשר יהיו, זאת עובדה. דעת-הקהל בעולם נעשתה עויינת יותר לישראל. ואין המדובר רק בין הגויים. אפילו בקרב היהודים חל שינוי בעמדות וביחס כלפי ישראל. התעמולה הערבית נעשתה יעילה בהרבה מדינות שהאנשים בהן נוטים לקבל את מה שמספרים להם הערבים. כולם מדברים שאפשר לנסות בשנות מצב זה על ידי הסברה. מדברים ומדברים ולא עושים שום דבר. לא מפני שלא רוצים לעשות. פשוט מפני שאלה שעושים זאת אינם מוכשרים כנראה די הצורך לכך.

באותה שעה ממש יש בידינו מכשירי הסברה עצומים. שיכלו להשפיע ביעילות על המונים ברחבי העולם. אילו רק היו מפעילים אותם. אלה הם האמנים הישראליים

יפה ירקוני ועליזה קאשי לא סולחים למצליחים

ואין לי פשוט זמן למלא את כל הדרישות והבקשות להופעות בחו"ל במרוצת השנה הקרובה. למזלי התחתנו שתי בנותי הגדולות. הבת השלישית היא בצבא הבעייה היחידה היא בעלי. שבמשך השנה וחצי הבאות הוא לא יראה אותי כנראה בבית.

אם כך, יהיו כאלה שיגידו, מה זה עניינה ביכלל? שתשיר כמה שהיא רוצה ולא תתערב בענין שאינו שייך לה.

אבל העניין הזה חשוב לי כאזרחית המדינה. זה שנים שאני נוסעת ברחבי העולם ונחקלת בתופעה של התעלמות

מאת

יפה ירקוני

ואדישות מצד הנציגויות הישראליות בחו"ל והשליחים ה"ישראלים כלפי האמנים הישראלים המופיעים בחוץ. פעם אפשר היה להשלים עם זה. היום לא. בשעה שלמדינה אין אמצעים להתמודד עם התעמולה הערבית המשפיעה על דעת-הקהל בעולם, זאת פשוט שערורייה שאין מנצלים אמצעי כל כך יעיל, פשוט וזול — האמנים הישראליים.

ירושלים יוק!

לפני מיספר שבועות חזרתי ממסע הופעות במדינת נות דרום-אמריקה. באחת המדינות, שאיני רוצה להזכיר את שמה, כדי לא לפגוע אישית באנשי השגרירות הישראלית שם, ערכו לי תוכנית טלוויזיה שנמשכה 40 דקות. וזה היה במדינה שבה הצליחו הערבים להשתלט כימעט על כל אמצעי-התיקשורת.

זו היתה בסך הכל תוכנית בידור בה הייתי צריכה לשיר ובה גם ראינו אותי. ביוזמת, מבלי שאיש הדריך אותי או ביקש ממני לעשות זאת, רציתי לנצל את ההודמ"ן נוח שניתנה לי כדי לסייע להסברה הישראלית. לא לדבר על פוליטיקה. פשוט לשיר להם על ירושלים של זהב, שלתושבים הקאחולים באותה מדינה היא יקרה בדיוק כמו לנו. רציתי להגיד להם תוך כדי כך, בשפתם, שירושלים בשילטון ישראל היא עיר מאוחדת ופתוחה שכל אחד יכול לעלות אליה לרגל ולבקר את חמקומות חקדושים שם. בעקיפין זה יכול לשרת את ההסברה הישראלית יותר מהרבה נאומים באר"ם.

לא ביקשתי עזרה מאף אחד. אף נציג רשמי לא סידר

הפלאר את כולם!

לי את ההופעה הזאת בטלוויזיה של אותה ארץ. אבל הייתי זקוקה לעזרה בדבר קטן אחד. היתה דרושה לי תמונה של ירושלים, שתוקרן ברקע, כאשר אשיר את ירושלים של זהב. פניתי לשגרירות ישראל באותה מדינה וביקשתי תמונה של ירושלים. אמרו לי פשוט שאין, "אז תשיגו!" אמרתי להם, "מה אני יכולה לעשות?!" אמרה לי מזכירת

על זה משום שנתקעה בלי הופעות. כנראה היא מחפשת לעלות על הנושא הזה כדי לקבל כמה הופעות בחוץ-לארץ. אני יכולה להרגיע את אלה הסבורים כך, אני עמוסה בהופעות, שתארכיחן נקבעו מראש, עד סוף השנה הבאה. אני חתומה על חוזה עם חברת אמרגנות בינלאומית

המופיעים במדינות השונות על פני תבל וזוכים שם בהכרה ובהערכה. איש אינו משתמש בהם. אף אחד לא חשב להיעזר בהם. פשוט לא מתייחסים אליהם בהקשר זה. אני רוצה להקדים ולומר כמה מילים, כדי שלא תהיינה אי-הבנות. בכמה מיקרים בהם ניסיתי לעורר את הבעיה, נתקלתי בתגובות מתחמקות. אנשים חשבו: "היא מדברת

